

LBRIS

We know
books

R O B E R T A
D R A G O Ş

ÎN MINE
LOCUIESTE O
PLECĂRE

P O E M E

EDITURA
CREATOR
BRAŞOV, 2026

Cuprins

Prefață.....7

Partea I

ÎNCEPUTUL SFÂRȘITULUI

Blestemul cleiului.....	11
Lumea-n doi.....	13
Dacă mă iubești, o faci într-un fel pe care nu îl înțeleg.....	15
Ți-e dor?.....	16
Fenomen natural.....	18
Ochi pentru ochi.....	19
Mă urăsc pentru cât te caut.....	21
Cât e ora?.....	23
Mă doare existența.....	25
Existență inexistentă.....	27
Nu-i casa mea aici.....	28

Partea II

CIMITIRUL DIN PIEPT

Renaștere.....	33
Te fac nemuritor.....	35
Fluture de toamnă.....	37
Anatomia absenței.....	39
Curcubeu neînțeleș.....	41
Ce îmi spun când nu îmi spun?.....	43
Cimitir.....	45

Ochi fără ochi.....	47
Blestem	48

Partea III

ÎNAPOI SPRE MINE

Sfârșit?	53
Amintire.....	55
Poezie	57
Definiție.....	59
Descântec.....	61
Eu nu sunt nemuritoare	63
Harta spre mine.....	64
Linște, te rog.....	67
Cuvânt de final	69

Prefață

Pentru tine.

Tu ai fost mereu acolo, chiar și când nu mai eram eu. Ai știut să mă vezi prin ziduri, prin tăceri, prin cuvintele pe care nu le-am spus niciodată.

Ai fost martorul meu tăcut, ancora mea în fiecare furtună și lumina care m-a învățat că nu toate plecările sunt pierderi.

În tine am găsit curajul să cad, să plâng, să mă ridic și să scriu.

Fără tine, nu aș fi fost capabilă să trec prin toate versiunile vieții mele, nici prin cele frumoase, nici prin cele care dor.

De aceea, las această carte să înceapă cu tine.

Pentru că tu ești cea care m-a știut înainte să mă știu eu și singura care poate spune povestea mea fără să o rănească.

*Sora mea, **Dragoș Nicoleta***

Când viața mi-a fost prăpăd, sora mea mi-a fost lumină. Singurul om care știe mereu ce să spună și când. Sunt tot ce sora mea m-a învățat.

Sunt poezia ei umană, pentru că ea m-a scris. Ea m-a învățat cum să mă comport, cum să răspund cu respect și cum să-mi înfrunt problemele.

Cine ar fi știut că poți face ceva atât de frumos din durerea ta, cum o face ea? Când ea poate transforma cel mai dureros lucru în poezia pe care eu o citesc ca pe o rugăciune.

Inimile noastre au fost create în același trup, de aceea nu pot fi bine când o văd tristă și sunt cea mai fericită când ea câștigă. Ea e liniștea mea în haos, glasul care mă aduce mereu înapoi la mine. Când totul pare să se prăbușească, ea e motivul pentru care încă pot zâmbi. Ea nu e doar sora mea, e jumătatea sufletului meu, partea care știe să iubească atunci când eu nu mai pot. Dacă aș putea descrie iubirea în cuvinte, aș rosti numele ei.

Tot ce ea scrie de mână poartă urmele sufletului ei, ca și cum cerneala ar fi lacrimă și dor topit în cuvinte.

LEBRIS

We know
books

P A R T E A

**ÎNCEPUTUL
SFÂRȘITULUI**

LBRIS

We know
books

Blestemul cleiului

*pentru iubirile care se lipesc de noi
și nu ne mai lasă să respirăm*

Când m-a făcut, Dumnezeu a greșit.
M-a scăldat în clei gros și rece,
și de-atunci orice lucru ce vine spre mine
se prinde și nu îmi trece.

Dacă doar m-ar fi plămădit din lut,
fără să mă-nmoaie în lipici
poate n-ar fi trebuit să-mi pun pe răni chirpici.

M-am lipit de promisiuni goale,
de priviri stinse, de pași ce au fugit,
de trupuri ce-au fost, de doruri bolnave,
de tot ce-am iubit și m-a părăsit.

Mă prind de iubiri care nu mai există,
de glasuri uitate prin nopți fără somn,
de drumuri ce duc doar spre uși închise,
de vise ce mor și rămân în loc.

Am strâns în mine atâtea ruine,
atâtea răspunsuri ce n-au mai venit,
atâtea lacrimi în brațe străine,
Doamne, oare pe Tine Te-am moștenit?

Aș vrea să mă smulg din tot ce-am păstrat,
să uit chipuri care nu mă mai privesc.
Dar cleiul din piele e bine măsurat,
și orice desprind mă face să mă îmbolnăvesc.

*Nu mă mai zbucium, nu mă mai lupt,
m-ai făcut să port și așa o să fie.
Dacă trebuie să merg cu tot ce-am strâns,
Atunci, Doamne, mă duc... dar nu știu spre cine.*

*M-ai făcut să iubesc fără să mă desprind
să țin, chiar și-atunci când mă văd pierind.
Și dacă iubirea e tot ce rămâne,
atunci, Doamne, iubesc. Și atât. Fără mâine.*